

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Petrus Cnapheus Sev Fvlllo In Thoma VVegeleino,
Lvtherano Theopaschita Redivivvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1609

§. 5. Quis Petrus Cnapheus seu Fullo, impij additamenti ad Trisagium
Architectus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65394)

Immortalis commutavit. Ille etiam Deo addidit sanctus; nomen id idolis opponens, quæ abominationis omnis plena, & humanæ manus opera sunt. Sicut & fortis posuit, propter simulacrorum imbecillitatem, atque infirmitatem summam, quæ loco se mouere prorsus non possit. Atque itidem Immortalis; vt statuarum truncos traduceret, qui vita carentes, neq; spirare possunt, neque sensu, aut mente diriguntur. Verùm enim verò Theopaschitæ, qui à Petro; & Seuero originem duxerunt, admirandum hunc maximè hymnum non diuinæ Trinitati accommodare volentes, sed incarnato Verbo accinere satagentes, accessionibus quibusdam corrumpere ausi sunt, verbis hisce; sanctus Immortalis, clausulam illam; qui crucifixus est pro nobis, malignè adiciētes. Quod malum primus instituere cœpit Petrus Cnapeus, & post eum deinde Seuerus Acephalus, seu potius hydra multiceps.

Vides ex his, etiam Nicephorum, in ea fuisse sententiâ, vt hymnum Trisagium Theodosij Imperio longè antiquiorem, imò ex Apostolica traditione acceptum statueret: Ex cuius, vt & aliorum sensu, dicendum; puerum in sublime subuectum, & postea ad supplicantes remissum, nil aliud mandati attulisse, quàm vt ne caneretur Trisagius hymnus cum assumento Fullonico.

S. 5. *Quis Petrus Cnapeus seu Fullo, impij additamenti ad Trisagium Architectus.*

Hoc nobis accuratè exponet Alexander in sermone de S. Barnaba, vt alios fileam; qui similibus elogiis Fullonem cohonestant. In religioso Acœmetarum Monasterio existit
mona-

monachus quidam, qui, vt Iudas inter Apostolos, diaboli mores imitabatur: qui Fullonis artem exercebat: sanctam verò, & venerandam synodum in vrbe Chalcedone celebratam auersabatur, & dogmatis Euty-chiani erat propugnator. Huiusmodi hominem & corruptorem, & pestilentem, atque Apostolicorum dogmatum hostem acerrimum, eius loci homines è monasterio expulerunt. Qui, cum expulsus fuisset, Constantinopolim profectus est, & assentatorum vitam imitatus, modò hanc, modò illam domum obibat, ventri, & gulæ inseruiens. Cumque execrabilis suæ hæresis participes quosdam honore præditos inuenisset, illis adherere cœpit, per quos etiam in eius notitiam venit, qui erat gener Imperatoris Patricius, & Excubitorû comes (sic enim appellabatur, qui excubiis præsidebat;) sic Petrus ille cum religionis speciem induisset, erat quidem assiduè cum Zenone Imperatoris genero; non audebat autem propriam impietatem aperire. Cum autem Zenone ad Oriëntis partes proficisceretur, secutus est eum Fullo vsque Antiochiam: Vbi, cum inuenisset multos sectatores Apollinaris, vnà cum illis contra Patriarcham temeritatem exercuit, aduersus eum seditiosissimum quemque hominem concitans, & Chalcedonensem synodum conuicians, & Patriarcham illum Nestorianum appellans. Cum igitur Antiochena ciuitas multa seditione, & tumultu perturbaretur; Petrus ille Comitem Zenonem dolo aggressus; Nisi, inquit, ciuitatis huius Episcopus commutetur, fieri non potest, vt populus quietè viuat. Quin etiam multam auri vim ei proposuit, si ab eo impetraret, quod petebat. Patefecit ei consilium, quod antè occultauit. Tunc infames quosque,
& impro-

& improbos homines, qui eadem, quæ ipse, sentiebãt, persuasionibus secum duxit, & gravissima quæque scelera contra Patriarcham falsò conficta, ad Imperatorẽ detulit. Sed eius malitia nihil profecit, cùm Imperator Apostolicorum dogmatum esset propugnator.

*§. 6. Quomodo sanctis Patribus placuerit
hæc Fullonica ad Trisagium
additio.*

Id infra clariùs perspiciemus, cum sancti Patres nouo Fulloni nostro promeritos Panegyricos concinent. In presenti sufficiet nobis ex Patribus Damascenus, & ex Historicorum numero Nicephorus. Ille sic scribit lib. 3. cap. 10. Appendicem illam, quam stultus homo Petrus Cnaphæus in ter sancto hymno adiecit, impiã esse statuimus, vt, quæ quartam personam inducat, ac Dei filium, vimque illam Patris verè subsistentem, seorsim collocet, ac seorsim rursus eum, qui cruci affixus est, tanquam videlicet ab illo forti diuersum: aut Trinitatem sanctam passibilem esse asserat, Patremque, ac Spiritum sanctum cum Filio in crucem tollat. Procul sit hæc impia, ac adulterina nugacitas.

Idem Damascenus ibid. Quamobrem ridiculum sanè fuerit, illum ab Angelis proditum, & incumbentium malorum depulsione confirmatum, & tot sanctorum Patrum Cõcilio comprobatum, ac prius etiam à Seraphim decantatum ter sanctum hymnum, utpote quod tres deitatis personæ declarentur, Cnaphæi stulta, ac nulla ratione nixa opinione, tanquam scilicet ille Seraphim antecellat, obteri, ac (si superis placet) emendari, O insignem arrogantiam, ne dicam amentiam. Nos

C verò,